

Krieger: Jeg ønsker blot at gjøre en kort Bemærkning, skjøndt jeg ikke tror, at det behøver at bekræftes fra min Side efter den hele Maade, hvorpaa jeg har udtalt mig, at den høitærede Minister vistnok ikke et Dieblit kunde have troet, at jeg skulde have ment, at Udeladelsen af de omtalte Ord, hvorpaa det efter min Mening kom an, var stet forsættelig. Der var mig vittelig ikke i mine Ord den allerfjerneste Antydning af noget Saadant. Samtidig kan jeg dog ikke tilbageholde den Mening, at, hvis den høitærede Minister i dette Spørgsmaal tog noget mere Hensyn til Fortiden, vilde han have opfattet Sagen noget anderledes, end han har gjort.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges enstemmig med 45 Stemmer.

Bloug: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til det samme Udvalg, der blev nedsat over de to foregaaende Lovforslag.

Clausager: Jeg billiger ganske, at dette Lovforslag henvises til Behandling af det samme Udvalg, der besluttedes nedsat over de to sidst behandlede Lovforslag; men, som jeg forleden tilfød mig at udtale, finder jeg Udvalgets Medlemmers Antal temmelig indskrænket, naar tre saa temmelig omfattende Sager skulde behandles af det. Det er muligt, at enkelte Medlemmer snarere vil sinke Tiden. Jeg tror ikke, at det i nogen væsentlig Grad vil blive Tilfældet, og skulde det ogsaa sinke Tiden i Udvalget en lille Smule, turde det være muligt, at den paafølgende 2den Behandling her i Thinget kunde afkortes noget. Jeg vil derfor tillade mig at foreslaa Udvalget forstærket til 15 Medlemmer.

S. Pedersen: Jeg kan ikke negte, at jeg af Hensyn til denne Sags Bestaffenhed og den omfattende Diskussion, som har været ført her, og af Hensyn til Stillingen i det Hele, anser det for hensigtsmæssigt for selve Sagens fremtidige Gangs Skyld, at dette Udvalg bliver saa talrigt, at det kan danne en nogenlunde tro Affpeiling af de mangfoldige forskjellige Interesser og Afstyngninger, som findes her i Thinget, selv indenfor den Gruppe, som ellers er enig om det store Antal af Sagerne. Derfor skal jeg støtte det sidste ærede Medlems Forslag om et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Ussing: Jeg maa desimod mene, at det vil være det hensigtsmæssigste, at vi blive ved

det, som engang er besluttet, nemlig at nedsette et Udvalg paa 9 Medlemmer, og Grunden dertil er navnlig den, at det maa være af Interesse, at denne Sag bliver bragt til Ende i denne Session her i Salen, saaledes at den inden Samlingens Ende kan blive bragt over i Folkethinget. Det viste sig ved Behandlingen af Lødsforslaget i 1873, at det var et meget besværligt Arbejde. Jeg tror i Virkeligheden ikke, at det Udvalg, som da var nedsat, kan siges at have været ledigt, men ikke bestemtindre var det først henimod Sessionens Slutning, at Udvalget blev færdigt og det var da oveniud et mindre omfattende Arbejde end det, som nu er forelagt, idet der nu foruden Lødsreformsforslaget, desuden er forelagt en Lov om Brændevinskat og Ølskat. Dernæst maa jeg bemærke, at disse Love først nu ere forelagte i Begyndelsen af Januar Maaned. Efter min Overbevisning vil det være aldeles umuligt at bringe en Forhandling i Udvalget til Ende med et saa besværligt Maskineri som 15 Medlemmer, saaledes at Sagen kunde blive bragt baade til 2den og 3die Behandling her, inden Sessionen er sluttet. Derfor kan jeg ikke Andet end paa det Bestemteste fraraade, at man nedsetter et saa stort Udvalg. Jeg erindrer heller ikke, at der nogeninde her i Salen, undtagen ved Fællesudvalg, saadanne Udvalg, hvor man forenes med Folkethingensudvalg, har været nedsat Udvalg paa 15 Medlemmer; men selv om man nogeninde skulde have gjort det, tror jeg, at det vil vise sig ved disse Sager i høt Grad ønskeligt ikke at gjøre det.

S. Pedersen: Det, som blev udtalt af den sidste ærede Taler, var mig ikke nogen fremmed Tanke; det kan siges, at et talrigt Udvalgs Arbejde er mere besværligt end et mindre talrigt Udvalgs; men da det ikke forekommer mig, at være Hovedsagen, at denne Sag kommer over i Folkethinget i denne Samling, navnlig saaledes som Situationen er, er det for mig ikke Hovedsagen, at Behandlingen bliver tilendebragt i en Haft her i Thinget, men at der fremkommer en Betænkning, som giver en tro Fremstilling af Opfattelserne og Stillingen her, og som kan danne et Grundlag for den fremtidige Behandling; og er dette rigtigt, saa forekommer det mig kun at være magtpaaliggende, at Sagen kommer til at gienemgaa en anden Behandling, inden Rigsdagen gaar fra hinanden, og det synes jo ikke at skulle ste saa snart, der kan ialtsald komme en Betænkning.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved ovennævnte Forslag af Bloug om Lovforslagets Henvisning til et Udvalg paa 9 Medlemmer

vedtoges med 26 Stemmer mod 8.